

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 18762/2022
04.05.2023. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 2079/22 од 15.09.2022. године, у седници одржаној дана 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 2079/22 од 15.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 2079/22 од 15.09.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву Р1 31/21 од 18.04.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсано земљиште кп. бр. .. КО ..., површине 0.00.49 ха, уписане у ЛН бр. .. КО ..., за које је предлагачу АА признато право на новчану накнаду означеним решењем органа управе од 28.12.2020. године, што за експроприсану површину ове парцеле износи 35.280,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име новчане накнаде исплати износ од 35.280,00 динара са законском затезном каматом почев од 18.04.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев предлагача да му се одреди накнада за засаде биљне културе на означеној парцели у износу од 20.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 123.600,00 динара.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 2079/22 од 15.09.2022. године, одбијена је жалба противника предлагача као неоснована и потврђено је наведено решење првостепеног суда и одлучено да се трошкови другостепеног поступка не досуђују.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што

је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Имајући у виду разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова код одређивања предлагачу новчане накнаде за експроприсано земљиште за потребе изградње државног пута, као и наводе изнете у ревизији противника предлагача, Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији противника предлагача, применом члана 404. ЗПП. Правно становиште изражено у побијаној одлуци у складу је са постојећом судском праксом ревизијског суда у примени и тумачењу материјалног права код одређивања новчане накнаде за земљиште чији је статус из пољопривредног у грађевинско земљиште промењен ступањем на снагу Уредбе о утврђивању просторног плана подручја посебне намене државног пута, којом је предметна парцела обухваћена, а Уредба на снагу ступила пре правноснажности решења о експропријацији. Овде конкретно, наведена Уредба је на снагу ступила 15.01.2020. године, а непокретност је експроприсана правноснажним решењем надлежног органа управе од 28.12.2020. године, дакле након што је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште. Такође, тржишна вредност непокретности је утврђена на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште, израженог у бројним судским одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, да суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом пореске управе, већ је овлашћен да изведе доказ вештачењем и висину накнаде одреди применом критеријума које је вештак узео у обзир приликом одређивања тржишне вредности конкретне парцеле, као у овом случају. Примена материјалног права заснована је на одговарајућим одредбама чланова 41. став 2. и 42. став 1. Закона о експропријацији и чланова 82. и 83. став 2. Закона о планирању и изградњи, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права, као ни разматрања питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, имајући у виду да је питање накнаде везано за чињеничну ситуацију експропријације извршене након што је планским документом промењена намена земљишта из пољопривредног у грађевинско земљиште, већ разматрано у установљеној судској пракси инстанцијоно највишег суда у Републици Србији.

Из изнетих разлога, оцењено је да нису испуњени законом прописани услови да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. На основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија противника предлагача недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокретност поднетим 19.03.2021. године, а вредност предмета спора износи 55.280,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном поступку у коме вредност побијаног дела правноснажне одлуке износи 35.280,00 динара, те не прелази имовински цензус за дозвољеност ревизије, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона парничном поступку, у вези члана 30. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић